

Niekoľko údajov o kňazskom seminári v Gagnoa v Pobreží Slonoviny

Miesto štúdia a formácie: Kňazský seminár Našej Panej v Pobreží Slonoviny

Diecéza: Gagnoa

Miesto, kde sa nachádza seminár: Guessihio-Gagnoa

Oficiálne otvorenie seminára: 2. november 1999

Kňazský seminár Našej Panej v Guessihio-Gagnoa leží 10 km od centra mesta Gagnoa a 1 km od obce Guissihio. Seminár založil Mons. Noël KOKORA TEKRY, arcibiskup v Gagnoa blahej pamäti, ako diecézny seminár pre štúdium teológie. 13. októbra 2004 bol seminár so súhlasom Kongregácie pre katolícku výchovu pričlenený k Teologickej fakulte Katolíckej univerzity Západnej Afriky a v priebehu akademického roka 2008–2009 nadobudol postavenie kňazského seminára s celoštátnou platnosťou. Sviatok svojej patrónky slávi seminár Našej Panej v Gagnoa každý rok 11. februára.

Katolícka cirkev Pobrežia Slonoviny má v súčasnosti dva kňazské semináre: Kňazský seminár sv. Máriinho Srdca v Anyama a Kňazský seminár Našej Panej v Guessihio-Gagnoa.

Niekoľko údajov o seminaristovi

Meno: Jean-Marc-Aurel Dégný BOMBO

1. ročník teológie - 2017/18

Vek: 21 rokov

Súrodenci: 3 sestry

Stručný príbeh povolania

Som najmladší z rodiny so štyrmi deťmi, ktorá bola finančne zabezpečená. Otec bol poradcom predsedu vlády a riaditeľom rybárskeho prístavu v Treichville. Už v ranom detstve som začal chodiť na náboženstvo. V roku 2003 sa rodina presťahovala do rezidenčnej štvrte Port-Bouet pri meste Abidjan. V neďalekej farnosti som pokračoval v katechéze. 12. júna 2005 môj otec po dlhej chorobe zomrel. Jeho smrť ma hlboko zasiahla, uzavrel som sa do seba a začal som všetko okolo seba nenávidieť. Otcovi bratia nám zobrali väčšinu majetku a ja som si chodil pravidelne sadnúť do kostola, aby som našiel útechu. Vtedajší farár nám navrhol, aby sme sa zapojili do katolíckych hnutí, a mňa osobne (na základe pozorovania) požiadal, aby som sa pridal k miništrantom. Vďaka miništrovaniu som nadobudol iný pohľad na svet, keďže predtým som chodil medzi ľuďmi len veľmi zriedka. Začal som sa prejavovať aj navonok - našiel som si priateľov a miništrovanie som si veľmi obľúbil. V roku 2006 sa ma farár spýtal, či by som nechcel ísť do prípravného seminára. Vysvetlil mi, o akú inštitúciu ide, a ja som jeho návrh prijal. Moja mama bola najprv proti, ale nakoniec súhlasila. Po prvom týždni v seminári som sa rozhodol odísť, pretože som nebol zvyknutý na život v komunite, na modlitbu, na ticho a na realitu života v seminári. V jeden deň som z internátu utiekol, ale stratil som sa a nakoniec som sa do seminára dobrovoľne vrátil. O všetkom som informoval svojich formátorov, ktorí ma povzbudili, aby som pokračoval v štúdiu, pretože som dosahoval veľmi dobré výsledky. Po dlhom rozhovore som vo formácii pokračoval a v poslednom ročníku som bol po prijímacom pohovore prijatý do kňazského seminára.